

PIĘĆ GRZECHÓW, KTÓRYCH JEZUS NIENAWIDZI NAJBARDZIEJ

Jeżeli wzrastamy duchowo, to z czasem odkrywamy, że Boża sprawiedliwość nie dotyczy tylko spraw zewnętrznych. Zauważmy wtedy, że grzech może być też wewnętrzny. Gdy mówimy o Bożej sprawiedliwości, to większość ludzi ma na myśli tylko dziesięć przykazań. Jednak sprawiedliwość Nowego Przymierza nie jest spisana w Prawie Mojżesza, ponieważ jej miarą jest życie Jezusa. Gdy przyglądamy się grzechom, które Jezus piętnował najczęściej, wtedy widzimy czego najbardziej nienawidził. Gdy odkrywamy te pięć grzechów to widzimy, że żadnego z nich nie ma w dekalogu.

1. OBLUDA

Obłuda to stwarzanie wrażenia, że jesteśmy bardziej święci, niż jesteśmy w rzeczywistości- dlatego jest tym samym, co fałsz. Jezus obłożył obłudników siedmiokrotnym przekleństwem (Mt 23:13-29), bo obłuda to kłamanie bez otwierania ust. Kiedy Ananiasz udawał, że całym sercem jest oddany Jezusowi, wtedy okłamywał Ducha Świętego nie wypowiadając ani jednego słowa (Dz 5:1-5).

Jezus powiedział, że życie wewnętrzne faryzeuszy jest pełne pożądliwości i łupiestwa (Mt 23:25), co oznaczało, że chodzi im tylko o to, aby bezwzględnie zaspokajać własne pożądliwości. Modląc się, studiując pisma, poszcząc i oddając dziesięcinę udawali tylko przed ludźmi, że są bogobojni. W miejscach publicznych potrafili się długo modlić, ale w swoich domach w ogóle się nie modlili. To samo robi wielu ludzi dzisiaj. Obłudnikiem jesteś wtedy, gdy chwalisz Boga tylko w niedzielę, nie dziękując Bogu szczerze na co dzień. Bóg patrzy na serca. Mądre panny miały zapasy oliwy w swoich naczyniach, natomiast głupie panny nie miały żadnych zapasów oliwy. Ich zapas oliwy wystarczył tylko na chwilowe zapalenie lampy, aby mogli to zobaczyć ludzie (Mt 25:1-4). Dlatego jeśli słyszysz, że jakiś znany chrześcijański przywódca popadł w cudzołóstwo, to musisz zdać sobie sprawę, że to nie był nagły wypadek, lecz skutek długotrwałego odstępstwa w życiu wewnętrznym. Taki człowiek był obłudnikiem już na długo przed upadkiem!

2. DUCHOWA PYCHA

Duchowa pycha jest grzechem, który często występuje wśród ludzi dążących do uświęcenia. Wszyscy znamy historię samo sprawiedliwego faryzeusza, który gardził innymi nawet w modlitwie (Łk 18:9-14). Niestety, większość publicznych modlitw nie jest kierowana do Boga, gdyż ich celem jest robienie dobrego wrażenia na innych. Faryzeusz z przypowieści na codzień zapewne nie był gorszy od innych, ale Jezus nienawidzi dumy z własnych dokonań, a szczególnie tej, która wyzwała pogardę do innych, bo to właśnie duchowa pycha sprawia, że jedni wierzący nieustannie osądzają innych wierzących. Celnik został wywyższony przez Boga, ponieważ widział siebie jako najgorszego grzesznika, bo każdy człowiek, który uczciwie przychodzi do Boga, widzi siebie jako największego z grzeszników.

Jezus powiedział, że najskromniejszy człowiek na ziemi będzie w niebie największy (Mt 18:4), bo w niebie największą cnotą jest pokora. Widzimy to w Księdze Objawienia, gdy wszyscy starcy zdejmują przed Panem swoje wieńce sprawiedliwości uznając, że tylko On na nie zasługuje (Obj 4:10-11). Jezus powiedział, że gdyby nawet udało nam się przestrzegać wszystkich przykazań, to nadal bylibyśmy tylko nieużytecznymi sługami, którzy nie są w stanie zrobić niczego ponad to, czego od nich się wymaga (Łk 17:10). Właśnie tak należy myśleć o sobie, aby nie upaść!

3. NIECZYSTOŚĆ

Nieczystość wchodzi najczęściej do naszych serc przez oczy i uszy. Następnie ujawnia się przez członki naszego ciała, przede wszystkim poprzez język i oczy. Więc każdy, kto chce być czysty, musi być szczególnie ostrożny co do tego, na co patrzy i czego słucha. Jezus nienawidzi nieczystości do tego stopnia, że powiedział swoim uczniom, żeby byli gotowi wylupić sobie oko i odciąć dłoń, niż mieliby trwać przez nie w grzechu (Mt 5:27-29). Kiedy lekarze zlecają amputację ręki lub usunięcie oka? Tylko wtedy, gdy przez jakiś organ lub kończynę może umrzeć całe ciało. To trzeba zrozumieć także w odniesieniu do grzechu, ponieważ grzech też może zagrozić całemu naszemu życiu. Większość wierzących nie zdaje sobie z tego sprawy, dlatego w niedbały sposób używa swoich oczu i języka. Gdy jesteśmy poddawani pokusie, to nasze oczy i języki powinny być niewzruszone, jak u ludzi ślepych i głuchych. Właśnie takie jest przesłanie tych słów Jezusa.

4. OBOJĘTNOŚĆ NA POTRZEBY INNYCH

Jezus czuł gniew i smutek, gdy przywódcy religijni nie chcieli aby uzdrowił człowieka tylko dlatego, że był akurat szabat. Tłumaczenie Living Bible mówi, że: „*był głęboko poruszony ich obojętnością na ludzkie potrzeby*” (Mk 3:05). Jako chrześcijanie jesteśmy zobowiązani do czynienia dobra wszystkim, a zwłaszcza dzieciom Bożym (Gal 6:10). Jezus powiedział, że ci, którzy nic nie robili, aby pomóc braciom w potrzebie, w dniu sądu będą odrzuceni (Mt 25:41-46).

Wszyscy możemy odwiedzać i zachęcać chorych. Do tego nie trzeba mieć daru uzdrawiania. To jest wszystko, czego Pan od nas oczekuje. Bogacz trafił do piekła, bo nie dbał o Łazarza - swojego brata w wierze, który tak samo jak on był Żydem i synem Abrahama. W przypowieści o miłosiernym samarytaninie, Pan Jezus ukazuje kapłana i lewitę jako obłudników, ponieważ nie okazali miłosierdzia rannemu bratu w wierze, który leżał przy drodze.

Biblia mówi, że wiara ludzi, którzy widzą braci w potrzebie i nic nie robią aby im pomóc, jest martwa (Jk 2:15-17). Jeśli osoby, które nie chcą pomagać swoim braciom mówią, że narodziły się na nowo, to oszukują samych siebie, ponieważ w ich sercach nadal nie ma Bożej miłości (1J 3:17). Jezus wypowiada się w tych sprawach bardzo jednoznacznie, ponieważ nienawidzi sytuacji, kiedy ludzie skupieni na własnej religijności, a nie chcą pomagać braciom potrzebującym pomocy.

5. NIEWIARA

O czterech powyższych grzechach można powiedzieć, że rozumie je większość wierzących. Jednak, jeśli chodzi o niewiarę, to większość chrześcijan postrzega ją jako słabość, a nie jako grzech. Dlatego ludzie nie uczą się nienawidzić niewiary tak samo, jak wszystkich innych grzechów. A Biblia mówi o niewierzącym sercu, że jest to złe serce (Hbr 3:12).

Jezus ganił swoich uczniów za niewiarę siedem razy (Mt 6:30, 8:26, 14:31, 16:8, 17:17-20; Mk 16:14; Łk 24:25). I prawie nigdy nie karmił swoich uczniów za inne rzeczy! Niewiara jest obrazą Boga, ponieważ w ten sposób pokazujemy, że Bóg nie troszczy się o nas i nie prowadzi swoich dzieci, tak samo jak źli ojcowie nie wychowują i nie troszczą się o własne dzieci.

W dzisiejszych czasach jest głoszona fałszywa wiara, która mówi, że od Boga można odbierać rzeczy materialne. Ale to nie jest wiara o której mówi Jezus. Jezus chce, żebyśmy mieli wiarę, dzięki której każdego dnia będziemy żyć w wolności. Dlatego zwycięstwo nad depresją, złym nastrojem i zniechęceniem może przyjść tylko wtedy, gdy mamy wiarę w kochającego Ojca w niebie oraz w Jego obietnice, które dał nam w swoim Słowie.

W dwóch miejscach Biblii można przeczytać, że Jezus się zdziwił. Pierwszy raz, gdy zobaczył u ludzi wiarę, a drugi raz gdy zobaczył u ludzi niewiarę (Mt 8:10; Mk 6:6). Jezus bardzo się cieszył, gdy widział u ludzi wiarę, lecz był też mocno rozczarowany, gdy widział, że ludzie nie chcą zaufać kochającemu Ojcu w niebie.

GDY JUŻ TO WIESZ

Teraz, gdy już to wiesz, zniechęcenie tych pięciu grzechów powinno stać się także Twoim celem. Gdy zobaczysz te grzechy w swoim życiu, to staraj się je bezwzględnie krzyżować. Wielu kaznodziejów czyta te artykuły tylko po to, aby polepszyć jakoś swoich kazań. Ostrzegam was wszystkich: szatan będzie was nakłaniał do korzystania z tego artykułu, abyście dzięki niemu mogli zdobyć jeszcze większe uznanie ludzi! Jednak w pierwszej kolejności trzeba zniechęcić te grzechy w swoim życiu. Dopiero wtedy będziesz mógł głosić Boże Słowo z mocą. W przeciwnym razie nadal będziesz zwykłym faryzeuszem, tak jak wielu innych kaznodziejów na tym świecie.

Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Zac Poonen

Five Sins That Jesus Hated the Most